

ŚWIATOWY PROGRAM ERADYKACJI POLIOMYELITIS

Światowy Program Eradykacji Poliomyelitis jest jednym z najszerzej zakrojonych działań międzynarodowych na rzecz zdrowia publicznego, na czele którego stoi Światowa Organizacja Zdrowia (WHO). Szacuje się, że program pomógł już prawie 5 mln dzieci, które dziś poruszają się o własnych siłach. Pomimo Certyfikacji Eradykacji Poliomyelitis w większości krajów na świecie, dziki wirus polio wciąż jest aktywny w Afganistanie, Egipcie, Indiach, Nigerii, Pakistanie i Izraelu. W 2010r. również Tadżykistan zmagał się z epidemią tej choroby. Odnotowano wówczas przypadki poliomyelitis na blisko połowie obszaru tego kraju, a sam wirus polio w krótkim okresie czasu rozprzestrzenił się poza granice Tadżykistanu. I choć przy współpracy z organizacjami międzynarodowymi i dzięki aktywnej kampanii promującej szczepienia epidemię udało się powstrzymać, Tadżykistan odnotował aż 457 przypadków polio zarówno wśród dzieci i dorosłych, w tym 29 przypadków śmiertelnych. W 2013 r. dziki szczep wirusa polio wykryto w ściekach w Izraelu i jest on na tyle niebezpieczny, że władze tego kraju podjęły decyzję o wprowadzeniu masowych szczepień przeciw poliomyelitis. Ponadto w październiku 2013r. w Syrii wykryto krążący dziki szczep wirusa polio, który u aż 17 osób spowodował wystąpienie porażień. Wobec wzrostu liczby potwierdzonych przypadków zachorowania na poliomyelitis oraz rozszerzenia się obszaru na którym potwierdzono cyrkulację wirusa polio, istnieje ryzyko pojawienia się choroby na terenie Unii Europejskiej. Biorąc pod uwagę bliskość geograficzną Izraela i Syrii, a także migrację mieszkańców tych krajów do krajów UE, Światowa Organizacja Zdrowia zaleca zachowanie szczególnej czujności i ostrożności, a także uważne monitorowanie sytuacji w poszczególnych krajach Europy.

Dzięki wieloletnim szczepieniom wszystkich dzieci, w Polsce od lat nie występują zachorowania na polio. Natomiast zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z 41 Zgromadzenia WHO, kontynuowana jest strategia eradykacji polio, która obejmuje:

- nadzór nad ostrymi porażeniami wiotkimi (OPW),
- utrzymanie wysokiego odsetka osób zaszczepionych,
- prawidłową diagnostykę kliniczną i wirusologiczną

Aktualnie w Polsce najważniejszym elementem strategii jest nadzór nad ostrymi porażeniami wiotkimi. Zgodnie z założeniami, lekarz rozpoznający OPW wypełnia formularz zgłoszenia, powiadamia PSSE, a następnie zleca pobranie **2 próbek kału**, które należy przesać do badania w Laboratorium Referencyjnym Zakładu Wirusologii NIZP-PZH. Zgłoszenia OPW są rejestrowane w Zakładzie Epidemiologii NIZP-PZH, a następnie

przesyłane do Ogólnoeuropejskiej Bazy Danych koordynowanej przez WHO. Po upływie okresu **od 60 do 90 dni** należy przeprowadzić badanie kontrolne pacjenta i uzupełnić raport końcowy, który PSSE ma obowiązek przesłać do Zakładu Epidemiologii NIZP-PZH.

Podsumowując:

nadzór nad OPW jest standardową metodą postępowania mającego na celu zebranie dokumentacji potwierdzającej brak krążenia dzikich szczepów wirusa polio w kraju.

Nie zaniedbujmy zgłaszania ostrych porażień wiotkich !!!